

Hagmann Kristian.
sen S.
lette Alfsen, Øvre.
Rygge, Nygård.
J. Brorson.
ngerfjord og på
Kristian Skjip.
og på reiser:
Vennesland.
Storksen jr.
Gundersen.
Christiansen, Sol.
Charsten Blege.
21, III.
dersen, Huseby.
sfjord og på
Henrik Ellert.
rål Skovly.
Volden.
run Svendsrud.
O. Johnsen.
Rås.
Mågerøy.
Støve.
er: Evang.
og kontin-
venstående.
dem som
attigdom.
24.
m i s j o n.
rhamn.
vik, Dram-
grund.
testroms-
ttbanken,
ar Berga
ttbanken,
Sands-
Konga-
seesld,
men.
tor-
otn.
elv.
l.
-

MISJONS RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

NUMMER 19.

15. OKTOBER 1934

6. ÅRGANG

Frakonferansen i Moss.

Forkortet referat fra brodsbrytelsen på søndag form.

Ved M. Støve.

Martisen: Luk. 22, 7—20. I kor. 11, 23—28. Jesus sier: Jeg har hjertelig lengtet etter å se dette påskelam med eder. Men hvorfor hadde han nu en sådan lengsel førenn han gikk til Getsemane? I Hebr. 10 står: Han tar det første bort for å innsatte det annet. Vi er kommet inn i noe nytt, der er skjedd en død til forløsning.

Da Jesus stod foran kampen med mørkets makt lengtet han hjertelig til denne time der avgjørelsen skulde finne sted. Derfor er vi samlet ved Herrens bord idag. Ikke for å få syndernes forlatelse, det har vi fått og nu samles vi for å prise ham derfor.

Gjør dette til min ihukommelse. Det er oss en glede på dette sted en gang om uken å få sitte ved Herrens bord. Det bringes oss ned i erkjennelsen av det fullbragte verk, og det gleder hans hjerte å se denne store skare samlet idag ved Herrens bord.

Så ofte som I eter dette brød og drikker denne kalk forkytter I Herrens død inntil han kommer. Han vil altså at vi skal holde på med dette inntil han kommer.

Kleppe: 1. kor. 10, 16, 17. Velsignelsens kalk som vi velsigner — Jeg har hørt noen si: Jeg synes ikke at jeg får det av brødsbrytelsen som jeg ønsker. Vi må merke oss at den første tanke ikke er vår velsignelse. Der som vi samles med den tanke at nu skal vi få noen velsignelse, er det feil. Dette er velsignelsens kalk. Han har velsignet oss. Den første tanke er at vi som er bestenet med blodet får være med å velsigne ham, får være med å takke ham for korssets bitre smerte.

— Er den ikke i samfund med Kristi blod?

Vi som fordum var langt borte er kommet nær til ved Kristi blod. Vi har samfund med det blod som renser samvittigheten fra døde gjerninger og istandsetter oss til å tjene den levende Gud.

Vi har samfund med det blod som løskjøpte oss fra lovens forbannelse. Det er dette vi bekjenner idag. Derfor døde også vi fra loven og er satt i livsforbindelse med ham som er vårt liv og vår brudgom.

Vi har samfund med ham som gav sitt legeme hen for oss, og vi har samfund med Kristi lemmer over hele jorden.

Dette bord taler ikke om samfund med et bestemt parti men med Kristi legeme. Et samfund over alle samfund.

Ved dette bord avlegges den største bekjennelse ved taushet.

Vi er samlet for å prise Gud og Lammet, for å istemme med det store kor: Frelsen tilhører Gud og Lammet!

Jesus sier gjør dette til min ihukommelse. Kristus selv er sent-

runnet ved dette bord. Så ofte som — forkytter I Herrens død til han kommer. Vi kan aldri gjøre dette for ofte. Skulde en tale om en bestemt dag synes det som den første dag i uken er best.

Det synes for mange uvant å samles om Herrens bord en søndag form. De skal ha en lang prediken, så søndagsskolen og så blir det ikke mer tid. Men Herrens bord bør ha den beste tid.

Jesus visste hvilke angrep forsoningen vilde få, derfor sa han: Så ofte som o.s.v. Vi tror på hans død for våre synder.

Når det gjelder å prøve seg selv så er det sinnstilstanden det kommer an på når en skal gå til Herrens bord. Det har lykkedes satan å få mange ut i periferien her. De opdager andres skropeligheter og stoter sig her og der, følgelig er de ikke å se ved Herrens bord. De synder mot Kristus.

Ved Herrens bord har vi ikke med noen annen å gjøre; men dessverre synes det som om der står: Hvert menneske prøve andre og så later de være å nei brodet og drikke av kalken. Ete, det står motsatt. Det er sig selv en skal prøve — ikke sin verdighet, men Lammet.

Nordquelle: Det er ennå ikke gått op for mange Gudsbarn hvilken velsignelse brodsbrytelsen er. Jesus lengtet etter den. Jeg har ofte blitt tilkalt for å bryte brodet med sossen som har lagt for døden og jeg har gått med glede.

På apostlenes tid brøt de brodet hver dag. Tenk på at det er i samfund med Kristi legeme og blod. Dette er ikke gått op for mange. Mange har mistet troen på brodsbrytelsen — ja, på selve bibelen. Man kan ha mistet boken som en bærer i sin egen lomme, når en ikke tror på den. Jeg kjenner et folk som for 30 år siden kastet all byrde på Jesus, og det er jo riktig; men når de oppfattet det så at de ikke skulde bære på bibelen da har de vel mistet den?

Jeg er glad i bibelen (kysset den). Jeg la den på min datters bryst i kisten, og jeg har sagt til min hustru at dersom jeg ikke opplever Herrens komme skal hun legge boken på mitt bryst.

La ingen fravriste dig den gamle bok. Vi har svære tider å forvente. Djevelens listigste knep er å fravriste oss troen på bibelen. Jeg tror på alt som står i den.

Fritenkeren Voltaire skrev 150 bøker imot bibelen, og sa at om 100 år er det ikke flere bibler igjen enn de som finnes på museummene. På selvsamme sted hvor disse ord var uttalte arbeider nu et bibelselskap og for hvert sekund sendes en bibel ut.

Haug: Om jeg skulde følge mitt hjertes følelse vilde jeg helst sitte stille. Synes alltid det er en fest å sitte ved Herrens bord. Da br. Nordquelle uttrykte sin kjærlighet til biblen brandt det i mig. Det går an å gå med en bibel og ha mistet den. Tror det behøves for mange å finne den igjen når det gjelder dette å samles på denne måte.

Vil få lov til å peke på visse ord: Der står ikke velsignelsens kalk er, men velsignelsens kalk — entall.

Når Gud møtte mig, sa han at han skulde veilede mig til hele sannheten. Da jeg så å hvorledes statskirken praktiserte det med Forts. 4. side.

Misjonen i India og Argentina.

Brev fra br. Desmond og Berger Johnsen.

35 South Parade, Rangalore India 8/9 34.

Våre elskede medarbeidere, nåde og fred.

«Men vi skal hoste i sin tid så fremt vi ikke trettes.»

Tiden har tatt vinger som vanlig og det er alt over fire måneders siden vi sendte vårt almindelige brev. Ønsker ofte dagene var lengere så mere kunne utrettes. Har vært svært opptatt på alle hold, men det er bedre å slites ut enn å rustes bort i tjenesten. Gud gir underbar nåde og kraft til å holde ut, tross alle hårde kampe på mange forskjellige hold. Vi har fått erfare løftets sannhet at «når fienden kommer inn som en flod, da skal Herrens And oppløfte et banner imot ham.» Det er så salig å vite at Herren kjenner sine og han beskytter dem fra alle onde anslag. Priset være Herrens navn. Han har lovet å skaffe sine utvalgte rett som roper til ham dag og natt og om han enn tøver så kommer han aldri for sent med hjelpen. Stormen kan nok rase en tid og belgene true med å opsluke oss, men høit over stormen lyder Mesterens røst: «Ti og vær stills», og det blir bikk stille. Ja det er salig å ha Frelseren med ombord i vårt livsskib. Ei hav eller belge kan svekke det skib hvor Mesteren av havet og himmel og jord er ombord.

Både tid og papir vil komme tiltkort om vi skulde skrive i enkeltheter om alle de velsignede møter og anledninger Gud har gitt oss under de forløpne måneder. Nye hjem og hjerter åpnes stadig, og interessen vokser. I vårt siste brev nevnte vi om en høikaste hindu som motstod oss og sa at evangeliet var bare for de avvidende. Vel, Gud har underbart boiet denne manns hjerte. Et par måneder etter vårt første besøk sendte han bud og bad oss komme og be for hans hustru som var meget syk, og han sa, Gud hadde straffet ham på denne måte fordi han hadde motstått oss. Han var som et lam da vi kom, og bad oss legge hendene på hans hustru og be. Himlen var åpen under både bønnene og samtalen. Vi gav dem to testamenter, et på Kanarese og et på engelsk. Det er stort og se Herrens hånd boie hjerter som vannbekke. Mannen er velstående og kunde gjøre meget for evangeliets utbredelse om Gud helt fikk hans hjerte. Be for ham og hans store familie. Ja, minnes alle dem som er under oss.

Herren har også herlig velsignet våre besøk til hospitalene. Ak

den nød og lidelse vi ofte blir vidner til. Det er salig å være istand til å bringe frelsens glade budskap til disse døende sjeler. Vi gir dem evangelier og noen av dem har vi sett klemme disse til sitt bryst, mens tårerne har strømning ned ad deres kinder. Ved å besøke de syke på denne måte får vi adgang inn til mange nye hjem. Hosten er så stor, markerne er hvite til høsten, men akk, arbeiderne er så få. Vi gleder oss dog til å få vår gamle trofaste Simion igjen som medarbeider i begynnelsen av neste måned. Han har virket noen mil herfra for en tid. Bed at Gud må gi oss fornyet styrke idet vi akter å reise på lengere ture i distriktet med evangeliet.

I Guds navn går vi på i tro, tross svake legemer. Hans kraft fullkommes i skropelighet. Halleluja. Br. Desmond hadde en slem tur igjen for en måned tid siden med opkastning av blod. Det er mavesår, kronisk. Gud hørte våre rop og han var oppe igjen efter en ukens tid, og har vært i virksomhet siden. Vårt håp står til Herren for hel utfrielse. Jesus formår. Selv har jeg hatt en tur av feber og var i seng en ukens tid, men er nu på benene igjen. Gud skal ha æren! Her er meget sykdom omkring oss og vi priser Herren som har spart oss fra farlige og smittsomme sykdomme. Det er trygt å bo i den Høiestes skjul. — Kan hilse fra våre barn de trives godt og ønsker alle å leve for Jesus, og vår bønn er at de må alle bli sjellevinnere.

Vær på det hjerteligste hilset fra oss alle her, mest fra eders for dyrebare sjelses frelse og i nåden forbundne,

br. og str. Desmond.

Embarcacion F. C. C. N. A.

29. august 1934.

Utdrag av et privatbrev.

Takk for ditt gode brev samt pengene sendt gjennom min kasserer. Jovisst kan alle mine brev bli publisert i blade for alt er jo sant som det er fortalt. Mange gange burde jeg nok skrive meget mer men alt arbeidet gjør at man er trett. Undertiden syns synsevnen å være svakere og jeg ser dårlig å skrive. Så for at få brevet fra mig så jeg ofte skynde på og slikt går ikke an å sende til blade. Det er så godt at der fins andre i verden som har vært syke og vet hvad svakhet er. Vi har jo ett klima som er prøvende.

Nu har vi nesten ikke sett «Misjonsrøsten» dette år. Skrev til

broder Iversen og så fikk vi tilsendt fire blade, nr. 6—8—9—10, det er alt.

Er ikke klar over om det går post eller om dem ikke sender det med. Vi blir jo så lenge borte at alt synes vel å bli forglemte. Snart 9 år siden vi kom hit sist og så passerte det 24de år den 8. august siden jeg kom hit til Argentina for første gang, så det er ikke å undres på. Men i alt har Gud hjulpet. Jeg har jo alle dage stått i tro til Gud som det første og høieste bibelen lærer. Folk synes jo da at han får greie sig med Gud alene og vi er fri ham. Hadde ikke Gud vært trofast vilde nok alt ha gått galt. Men Jesus lever og om jeg hadde hatt en god del mere tro tildelt mig, skulde det nok ha gått meget bedre. Men vi mennesker er nu slik. Vi venter noe fra venner og brodre. Det vilde vært bedre om vi hadde ventet alt fra Gud. Absolut! Så får man så mange brytninger når mennesker svikter og sådant vil skade vår tro; men Jesus er trofast.

Herren arbeider her og vi ser at mange vil høre ordet om Jesus og kommer til nytt liv. Indianerhøvdinger kommer langveistra og tar imot ordet og drar hjem igjen i Jesu navn. Måtte vi kunne rekke dem der de er, og gi dem ordet til deres folk. Det er åpent nu. Blandt 4 tungemål og det 5te er også kommet med nu. Priter hans navn. Særlig underbart åpner dem op for oss.

Her har arbeidet gått gjennom en krise, alle satte sig imot og vilde ha oss bort, det vil si indianerne — og da blev det jo kamp. Her fins jo katolikker og dem er ikke for greie i sine ting. Men Herren ga seir, så efter 6—8 måneders kamp synes alt å ha ordnet sig, og jeg tror vi er i fred og ro nu. Håper vi kan få holde på å gi ut livets ord i fred så indianerne får høre om verdens frelser. Vi har gode møter. Be for oss i Jesu navn at vi må føre dem inn i alt som hører Herrens råd til. Må Gud stadig gi nåde over brodrene så dem får så ut evangeliet til sine landsmenn. Be derom. Be også Herren greie de nødvendige midler til å fullføre motelokalet. Vi fattes kun 3 tusen sten til veggene så så-en 5000 til gulv og småting. Så er det bjelke, tak og slikt. Må Gud gi tro for det i hans navn. Broderhilsen i Jesus Berger N. Johnsen.

Bladet sendes hver gang og det må komme bort underveis.

Red.

MISJONS-RØSTEN

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomite. Utkommer hver 1. og 15. i måneden. — Alle brev og meddelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse: Misjons-Røsten, Sarpsborg.

Abonnementpris er: I løssalg 20 øre, kr. 2.00 for halvåret og 4.00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig opplyselse og betalinger skjær til ovenstående adr.

Kjærligheten skjuler.

(Fra engelsk.)

Fornylig bad en søster mig om å skrive et svar på spørsmålet, Hvorfor de som bekjenner Gud og hellighet så ofte kan kritisere andre kristne og deres arbeid og bringe ut dårlige rykter om dem. Under den gamle savel som den nye pakt har vi denne uttalelse: «Kjærligheten skjuler». I ordspr. 10, 12, 1. Pet. 4, 8 og i kjærlighetskapitlet 1. kor. 13 nevnes alvorlig dette, som den greske oversettelse av «kjærligheten tåler alt», er kjærligheten skjuler alt ved taushet 1. kor. 13, 7. Tidlig i bibelens historie ser vi at Gud så med velbehag på dem som eiet denne kjærlighet som skjuler. Sem og Jafet blev velsignet fordi, (da de horte om sin fars skam) gikk baklengs med et klæde på sine skuldre og skjulte hans nakenhets skam. 1. Mos. 9, 23—27. Den Hellig And gjennem Moses så nødvendigheten av å fortelle oss om Lots verdslighet oss til advarsel 1. Mos. 13, 10—13. Men den Hellig And gjennem Peter overser Lots synd, (forlenges siden tilgi) og sier Gud utfriet den rettferdige. Lot som plagedes ved de ugudeliges skamløse ferd. Ti den rettferdige som bodde iblant dem led dag for dag pine i sin rettferdige sjel ved de lovløse gjerninger han så og hørte. 2. Pet. 2, 7—8. Sand historie må omtale Rahabs falkshet. Men kjærlighet skjuler den hedenske kvinnes synd og uvidenhed, og bare omtaler hennes tro da hun horte om Israels Gud, Josva 2, 8—16 og Hebr. 11, 31. Jesus sparte ikke på skarpe uttalelser rett til fariseerne og sendte et strengt ord til den falske og slue Herodes, men han talte aldri ond om noen personlig, for å baktale dem. Jesus irettesatte Peter alvorlig rett i ansiktet, men gikk ikke etterpå til Johannes og sa at Peter var påvirket av satan. Han sa Simon imot åpenbart men gikk ikke etterpå til Martha og Maria og fortalte hvor urettferdig Simon hadde vært. Hos Gud er en tilgiitt synd skjult. Sam. 32. Der er ikke nevnt med et eneste ord i det nye testamente om Davids synd, endskjønt hans navn er nevnt 57 ganger. Om vi tilgir som Gud tilgir, vilde vi aldri nevne en urettferdighet imot oss. Efes. 4, 32. En høi bekjennelse sier du! Ja — men den som seier oppnår det. Guds barn er fullkomne i kjærlighet (like som) sin fader. Matt. 5, 44—48.

De revser dem som de ser gjør synd. Men taler aldri ond om dem og forsøker alltid og se det gode. Efes. 4, 31. Filip. 4, 8. De

nevner aldri en ond historie, om de enn tror den er sann, eller ombringer dårlige rykter, som når alt kom til alt er ganske usanne, eller iallfall gjort meget verre enn fra først av. For mange år siden da jeg var ung i troen var det noen som såret mig dypt. Jeg hadde for vane og ha disse ting for mig selv. Men denne gang tenkte jeg: Jeg vil iallfall si det til Tom. Men den Hellig And

hvisket inne i mig: «Kjærligheten skjuler». Så jeg forstod at jeg måtte ikke engang si det til min mann. Da åpnet jeg mine leber for å tale til Gud om det i bønn. Men sterkere enn før lod det for mig: «Kjærligheten skjuler.» Jeg gråt: «Herre må jeg ikke engang si det til dig?» Mildt lød det igjen: «Kjærligheten skjuler.» Jeg stod op og gikk til mitt arbeid. En tid gikk. Uker, kanskje måneder og jeg kunde ikke engang minnes hva det var som hadde såret mig. «Kjærligheten skjuler» virket det i mig på en underlig måte. Intill en natt jeg var ganske søvnlos og følte urettferdighets bølger ga over mig og kjærligheten som skjuler synes ganske og ha forlatt mig. Da ropte jeg til Gud i angst for kraft til og adlyde Anders røst om «kjærlighet som skjuler». Straks begynte Anden og virke i mig den kraft som bragte glemsel, I tanken gravet jeg en dyp grav med fast vilje kastet jeg jord op intill der var god dybde. Sorgfull senket jeg ned i den de ting som hadde gjort mig så ond. Fort kastet jeg jord over. Over graven la jeg forsiktig grøn torv, og dekket over med hvite roser og gikk hurtig bort. Fredfull sov kom straks. Såret som var så nær blitt dødelig var helbredet, uten så meget som et arr, og jeg vet ikke til denne dag hva forårsaket mig smerte. Fiere år gikk og der kom i mitt liv en rekke av daglige prøvelser, små og smertefulle som jeg synes det var umulig å tilgi og glemme. Igjen blev mitt smertens rop til Gud hørt. I et syn grov jeg en annen grav i en myr ved siden av huset. I en kiste la jeg alle de forferdelige ting, og senket det ned, og gravet jord over, men over det la jeg ugross og busker, og så ventet at der skulde vokse frem roser. Men ingen kom. Da gråt jeg. «Fader vil du ikke la mig få nogen roser?» Men da skjedd der op fra hvert hjørne et litet eviggrønt tre, og det vokste sakte op imot himmelen, da fikk jeg seier.

En dag fikk jeg et brev og da jeg åpnet det stod der først: «For dine øine alene. Les — og brenn det.» Jeg tok det og gikk langt bort, hvor jeg kunde være alene, og satt mig i en fjellkloft. Så leste jeg brevet tre ganger i gjennem til megen velsignelse. Siden rev jeg det så smått jeg kunde og kastet det i en kloft i dekket over med småsten, så ikke det minste av brevet var synlig. Siden blev jeg sittende og be fra mitt hertes dyp om et slikt kjenskap til Gud og hans vilje om «Kjærligheten som skjuler». Så det blev umulig for mig mere og se noe ond. Sefanias 3, 15, Esaia 33, 15.

Innsender.

Avgjørelsens dag!

Matt. 25, 31—46.

Straks efter lignelsen om de ti jomfruer og om de betrodde talenten, som er bilde på den rette årvåkenhet og troskap til å kunne bestå for hans domstol, derefter ser vi at Jesus selv skildrer dommen over alle folkelag. Nu deler vi vårt emne i fire korte dele.

Hvem er det som skal dømmes?

Ser vi igjennem skriften finner vi at det er Jesus som er dommeren. Vi ser for eksempel i Ap. 17, 10, 42, Rom. 14, 10, Joh. 5, 22—27. Her ser vi at det er menneskesønner som skal komme i sin herlighet og alle englene som hans tjenere for å fullbyrde dommen. Det er om ham det står i Filip. 2, 6—7. Han som da han var i Guds skikkelse ikke aktet det for et rov å være Gud lik, men av sig selv gav avkall derpå og tok en tjeners skikkelse på sig idet han kom i menneskers lignelse. Halleluja. Tenk min kjære venn, han blev født som dig og mig og er prøvet i alle livets kamper, men uten synd. Han var rettferdig, men led for urettferdige. Han led døden han som dog var og er livet. Men hør min kjære venn, Han overvandt døden og opstod til vår rettferdighet. Lovet være Herrens navn. Derfor er det at vi skal leve i tro på ham. Joh. 11, 25. Det er ham som sier i 1. kor. 15, 20. «Stå op, ta din seng og gå». Joh. 5, 8. Kan vi så tenke oss en som er nærer skikkelsen til å være dommer enn Jesus?

Hvem skal så dømmes?

I vers 32 ser vi at alle folkelag skulde forsamles hos ham. Legg nu merke til at der står alle. 1. 2. kor. 5, 10, Ap. 20, 11—13. ser vi at helt fra jordens første menneskeslekt og helt til den siste slekt, og fra den fattigste til den rikeste, venn og fiende skal samles der. Tenk min kjære venn, at iblant alle disse skal du og jeg være. Kan du tenke dig en dom som er mere omfangsrik enn denne?

Hvad er det så som skal dømmes?

Svaret vil bli: Hele vårt liv. Her tales om våre gjerninger. I Matt. 12, 36—37 står: Men jeg sier eder at for hvert unyttig ord som menneskene taler skal de gjøre regning.

Vinterheftet.

Det er noen som har lovet oss stoff til heftet. Nu må det innsendes med en gang om vi skal bruke det.

Vi er meget takknemlig for å få høre fra de som vil selge for oss. Det blir i år bare trykt et begrenset oplag og de som tenker å selge må bare bestille det antall de kan påta sig å selge. Vi kan ikke forplikte oss til å ta noen igjen. Pris og betingelser blir som ifjor.

Send bestilling snarest og de blir ekspedert i den orden de innløper.

Kontingenten.

Vi har nu store utgifter til trykning av vinterhefte o. m. og vil derfor være takknemlig for å få skyldig kontingent tilsendt snarest.

skap på dømmens dag. Ti efter dine ord skal du kjennes rettferdig og efter dine ord skal du dømmes. Er det for de ord som du uttaler vil som er frelst? 1. kor. 4, 5. Dom derfor ikke noen før tiden for Herren kommer, han som også skal fore frem for lyset det om har vært skjult i mørket, og da åpenbare hjertens råd, og du skal en hver få sin ros av Gud. Har vi mottatt Jesus av hele vårt hjerte. La oss trengte oss frem til dette som Paulus var kommet til, ha sa: For mig er livet Kristus og døden en vinning. Eller har vi forkastet frelsen. Nu vel. Denne mottagelse eller forkastelse av ham vil prege våre tanker, og høres i våre ord og sees i våre gjerninger. Derfor er det dette forholdet til Jesu brodere og til ham selv som skal dømmes. Dette forholdet deler sig i to. Det første: Den der elsker Jesus, og alt hvad der hører ham til, og la sig selv og synden II. Den som lar Jesus og alt som hører ham til, men som elsker sig selv som rettferdig. Kan her så tenkes et mer rettferdig forhold å felle dom efter?

Hvad følge får dommen?

I vers 46: «Og de skulde gå hen til evig pine.» Men så står der: «Men de rettferdige til det evige liv.» Disse ord uttrykker klart og tydelig dømmes følger. Så vi ser at de to adskillelser vil nys satt i gjør sig gjeldende i all evighet. Den som nu har forkastet frelsen i Jesus Kristus i nådens tid, dem forkafter nu Jesus for evig tid. Husk min kjære venn som din utsæd er skal også din høst være. Derfor gjelder det mer enn noen sinne for, at vi der er Guds barn våker og ber for snart lyder det: Se brudgommen kommer! Du u-frelste venn, la Jesus få frelse dig idag. Ta din bibel frem og les. Joh. 3, 16.

«Ankeret faller, vi er i havn, Motes av Jesus vår venn. Han som er klippen oss tar i favn. Venner ei skiller igjen. Bølgene raset så mangen gang. Skyttet mot fjellveggen sterke barn. Klippen den holdt! nu vår glade sang. Klinger av kjærlighet varm.» Amen!

Bed for mig! Herren velsigne eder alle som leser disse linjer!

Eders i Kristus

Hagb. A. Olsen.

Kr.sand. S.

Nåde — tilstrekkelig stor.

Det er i noden — den åndelige så vel som den legemlige — vi behøver å se, at «Gud er mektig» i nåde, at hans nåde er stor og rik nok til å kunne hjelpe oss mest elendige, som med hjertets tror nærmer sig ham. Det er forunderlig herjer når sonderknus og trette hjertet får dette å se.

En fattig husmannskone der hadde sitt hjem i Jylland, svartegjerne som folk pleier når det er tale om synd: «Ja, syndere, det er vi jo allesammen!» Hun mente vel, at hun ikke var verre enn andre. Kom man til å tale om de mennesker som kalte sig hellige, så var hun av samme mening som sine slektninge, at er man et virkelig ydmykt menneske, kan man ikke kalle sig selv «hellig».

Men så kom hun en dag til å lese i sin bibel, og i den fikk hun se at hun behövde noe mere, enn hun eiede for å bli frelst, og nu begynte hun å søke Herren. Der var alvor i denne saken, og det merkede hennes slektninge snart. De spottet henne; men det brød hun sig ikke om. Hun leste i sin bibel, hun bad og tryglet Herren om nåde.

Men jo mere hun søkte Gud om nåde, des mere synd fant hun i sig selv. Stadig sterkere presset det spørsmål sig inn på henne: Hvorledes kan en som jeg finne nåde hos Gud? — Det syntes henne ganske: umulig at hun kunde opnå det, og hun kjente ikke et menneske, med hvem hun kunde tale derom.

En dag fikk hun høre at der skulde holdes et stort møte. Der måtte hun hen; ti der fantes måske et menneske som kunde vise henne veien til å få fred med Gud. Hun hadde ganske visst 5 mil å gå men hvad gjorde det, bare hun fikk et ord, der kunde hjelpe henne til tro.

Så kom hun da til motestedet, hvor der var samlet en masse mennesker, og hun stod og lyttet yderst i kretsen. I lang tid hadde hun ropt til Gud — også nu opsteg der rop fra hennes hjerte, om han dog vilde befri henne fra den knugende syndebyrde. Den første av prestene der besteg talerstolen talte om «syndens lønn» og om «Guds nådegave». Ja ordet om «synden» syntes hun var talt direkte til henne; men ordet om «Guds nådegave» var sikkert talt til andre, som hadde det helt anderledes enn henne.

Så trådte en annen prest frem. Husmannskonens hjerte blev tyngere og tyngre; ti også han talte om Guds kjærlighet til syndere. «Det kan ikke være for mig», tenkte hun, «og det er forgyves at jeg er kommet her.» Imidlertid var det begynt å regne og da regnet tiltok, fikk folk travelt med å slå paraplyene op. Da den siste taler nu tok ordet, kunde hun nesten intet høre på grunn av regnadråpene smeldende lyd på papplyene. Hun stod jo ytterst i

De som skylder for 1934 og mere må nu sende det. Vær snild å husk det.

Praktisk godgjørenhet.

Pastor James Alexander, en presbyteriansk predikant i Nord-Irland i mange år, var et levende eksempel på praktisk godgjørenhet.

En dag kom en fattig kvinne inn og bad om mat til sig og sine syv hungre barn. Hans hustru hadde nettop lagt en kalvestek i gryten for å steke den. Han tok steken og gav den til kona. Da hans hustru protesterte, sa han: «Herren skal nok sørge for oss.»

Han gikk ut for å gå en tur og hadde ikke gått langt før han møtte en mann et lite og nyfødt lam. Da han spurte hvor han skulde hen, svarte mannen: «Til min herres forstander, herr Alexander.»

... det er mig.» sa ... skal hjelpe dig ... hjem. ... fant han sin ... gerlig henne ved ... han begejstret: ... ohanne, Gud har ... belt igjen.» ... der gis.»

lig stor.
— den andelige ... emlige — vi be ... er merketig i ... er stor og rik ... lepe og mest ... hjertets tro ... Det er forun ... dernaknuste og ... ette å se.
— nnskone der ... ylland, svarte ... er når det er ... ndre, det er ... Hun mente ... verre enn an ... tale om de ... sig hellige, ... mening som ... man et vir ... e, kan man ... llig.»

SPREDTE FELTER

På farten.

Efter stevnet stanset jeg noen dager i Arendal. Det var moter nesten hver dag. Gamle br. B. Bakke fra Moss hadde bibeltimer om profetiske ting i lysset av Herrens ord og det slo godt an. Br. O. Karlsen virket i Arendal og på Eidehavn. Misjonær Alb. Christiansen kom også på gjennureise og str. Anna Jensen hadde et møte hvor hun talte om sitt arbeid i India. Hun deltok ellers i flere møter. Det var nesten for mange samlet på et sted denne gang.

«Betania» i Arendal er jo et gammelt lokale og den frie forsamling en av de eldste i landet. Her var det pastor Wettegren virket etter å ha latt sig døpe og måtte gå fra «Frikirken.» Br. M. Blom-Bakke var her den ledende i mange år. Som en av de mest fremstående borgere i byen øvet han stor innflytelse både på det sosiale og religiøse område. Han var en tid også ordfører i byen. Med sin dype gudsfrykt og faste

og urokkelige tro på Bibels sannheter, står han for alltid som en av de største skikkelser i hans frie bevegelse i Norge. To av blandt de ledende brødre i «Betanien». Det er et løfte som Gud gir deres barn varig velsignelse.

Kristiansand.

Kristiansand er kalt «Sørlagens hovedstad». Dens beliggenhet har også gitt den betingelse for å være den ledende bandt Sprlandets byer. Her er også meannet har Blakers her en stor virksomhet. Indremisjon har også et stort og prektig lokale og samlere meget folk. De frie venter lokale netter også her «Betania». Det ligger på Lund siden og her var misjonær Anna Jensen og Jul. Sorensen. Da det ikke var noen på Vennesla reiste jeg dit en liten tur. Etter turen på Vennesla, var jeg innom et møte i «Betania» og da talte br. Daniel Nilsen der. Ved et tilfelle traff jeg br. Jørgen Stray på gaten nettop som jeg kom fra båten og han innbod mig til å bo i hans gjestfrie hjem. Her var også br. Anders Johnsen fra Halden og fengselssemissær Ingvaldsen fra Oslo.

Vennesla:

Det var med underlige tanker jeg betraktet den storeslagne dal og fjellnatur vi reiste gjennom med Sæterdalsbanen. Det var tyve år siden jeg sist reiste her. Meget er blitt forandret siden den tid, men det største som er skjedd for mitt vedkommende er at jeg er blitt frelst. Her har de et stort og pent lokale som er nesten nytt. Lokalet heter «Bethel» og her hadde vi møter lørdag, søndag og mandag. Det var ikke mange på møtene, men det var åpent og vidne om Gud. Særlig en bibeltimen mandag var god, syntes jeg. Det har vært forskjellige ting som har forsøkt å nedrive også her, men Gud er mektig til å oppreise og gjøre langt mere enn hva vi forstår å be om. Det er ikke så farlig om det ikke ser så lyst ut alltid. Herren er også med

Mandal:

Så stot kursen til Mandal. Br. Daniel Nilsen skulde også dit og vi fikk følge på bussen. Br. Daniel Nilsen hadde hatt en del bibeltimer om Kristi gjenkomst der og dette var siste møte denne gang. Det var riktig velsignet å høre han tale om dette emne. Guds And var merkbart tilstedet, og bra med folk på møtet.

De frie venner i Mandal har et riktig pent og stort nytt lokale. Det er av de peneste lokalene de frie venner i landet har. Her på disse kanter er det mange frie dype forsamlinger og de arbeider vistnok godt.

Vigeland:

Torsdag var det bestemt møte på kommunelokalet på Vigeland i Sør Aurdal og en broder fra Mandal kjørte oss dit med bil. Her bor nu misjonær Evestad med familie og str. Tomine Evestad bor også her. Det var samlet et dol og venner og også noen uferleste. Det var et fredelig og godt møte. Stedet er hårdt å arbeide på og det er nytt land som må brytes. Her kommer nok økende Evestads erfaring fra arbeidet på misjonsmarken til gode for virksomheten. «Eders arbeid i Herren er ikke unyttig.»

G. Iversen.

Hostkonferansen i «Filadelfia» Stockholm.

Den sedvanlige høstkonferanse i «Filadelfia» lokalet i Stockholm tok sin begynnelse onsdag 12. september og hadde fått en veldig tilslutning. Ved kveldsmøtene var den store sal overfylt og den lille sal som rummer 500 mennesker var også fullpakket. Mange måtte gå uten å komme inn. Mange overga sig til Gud og blev frelst, flere syke blev helbredet og lengtende sjele døpt i den Hellig And.

Blandt de innbudte talere var også den kjente frimisjonspredikant Alex Olovsen, der er en av

de predikanter som har øvet stor innflytelse i frimisjonen og er en av Sveriges største vekkelesjeler.

Han har nå gått ut av frimisjonen og ordnet en fri forsamling i Göteborg. Det var ca. 20 misjonærer og en mengde predikanter tilstede. Misjonen fikk også en stor plass i konferansen. Det blev gitt rapport fra flere av den ytre misjons arbeidsfelter. Særlig Brasilien fremhevedes som et godt misjonsfelt. I Brasiliens 21 stater er det tri virksomhet i alle stater, uten i en av dem. I staten Para' er det tiest trosdøpte, nemlig minst 6000 fordelt på ca. 70 forsamlinger. I Pernambuco er de døptes antall minst 5000. Ved de svenske misjonærers virksomhet i Brasilien er for tiden omkring 25,000 treiste og døpte. Der føres ingen direkte statistikk, men tallet er uoplyst.

Ausjonsbelp.

Til bedningemisjonen eller hvor det mest trenges kr. 8.00.

Hilsen A. J.

Hjertelig takk!

G. Iversen.

Torsnes.

Den 16. september hadde Kristi menighet i Torsnes invielse av sitt lokale efter en større reparasjon og utvidelse. Det var venner fra Halden, Fredrikstad, Hvaler, Oslo og flere steder. Sverre Olsen, Oslo, Isaaksen og Fr. Erikson, Halden og Lyder Engh fra Fredrikstad talte.

Det blev en vellykket dag og det var stor glede over å få et slikt vakker lokale på stedet.

En god bønn.

Mange av de bønner som de innfødte på Sydhavssene ber, er meget barnlige og rørende, men inneholder megen visdom. Her er en av dem:

«Gi, o Herre, at de gode ord som vi har hørt, ikke må være som våre fine søndagsklær, som vi snart tar av oss igjen og legger i en kasse til neste søndag. Men la denne sannhet være som tatoveringen på våre legomer, som er utslettelige til vi dør.»

Konferansen i Moss.

Billedet av eldstebrødre og predikanter samlet til stevne i Moss kan fåes å kr. 1.25 og 2.75 ved å skrive til AN Hverigs Rammeffortning Hegdohaugsvæien 8, Oslo.

Sangens makt.

En troende ung mann traff en aften på et hotell flere hadelserende som han kjente. De var meget muntre, og var kommet overens om å more sig med å synge hver sin vise. Vår venn vegret sig for på denne måte å ta del i underholdningen. Hans kamerater, som var ivrige efter å få ham med, sa da:

«Kan du ikke synge noe annet for oss, så syng i det minste en av Sankets sanger!»

Den unge mann gikk med på dette forslag og sang en sang med gripende innhold, som dog ikke syntes å gjøre noe inntrykk. Så gikk han opp på sitt værelse.

Noe over midnatt hører han det banker på sin dor. Han åpner. En av kameratene kommer inn og sier:

«Jeg må snakke med dig. Den sang du sang, har gjenkalt i min erindring min barndoms dager, da min mor brukte å synge nettop den sangen for mig.»

Efter en lang samtale falt det to menn på kne, og den natt blev et nytt navn innskrevet i Livets bok.

Et ord på rette sted.

Forstanderen for den kirurgiske klinikk i Würzburg, professor Schonborn, uttalte ved innvielsen av en operasjonssal følgende:

«Må hver lidende som kommer inn i dette rum, komme i det håp at den nådige og barmhjertige Gud, som har lagt lidelsen på ham, vil gi ham helsen igjen. Må hver læge som tar kniven, gjøre det med følelsen av sitt store ansvar. Må hver læge som får den glede å motta en frisk patients takk, svare med en berømt lægers ord: «Jeg har forbundet Dem, Gud har helbredet Dem.»

Her. Portugisiske baptister underholder også en misjonær i Afrika.

her. Portugisiske baptister underholder også en misjonær i Afrika.

Amerikansk statistikk.

Medlemstallet i alle religiøse sekter i U. S. A. nådde i 1933 — ifølge statistiske oplysninger — totalsummen 60,8 millioner, en økning på ca. 655,500 sjele. Metodistene har gått mest frem — med 213,662. Nr. 2 var baptistene med økning på 193,571. Deretter kommer lutheranerne med nesten 66,000 og de romersk-katolske med ca. 53,500 sjele. — Presbyterianerne gikk tilbake med ca. 42½ tusen og kongregasjonistene med vel 22 tusen. — Det største kirkesamfund i Amerika er fremdeles den romersk-katolske kirke. Den har over 20¼ mill. medlemmer, heri innbefattet alle døbte barn, derefter kommer baptistene med 9,9 og metodistene med ca. 8,8 millioner.

Brasiliansk misjonsvirksomhet.

I 1907 kom baptistene i Brasilia for første gang sammen til møte; et misjonsselskap blev også stiftet. I 1911 blev pastor John J. Oliveira og hustru sendt som de første misjonærer til Portugal, helt underholdt av de brasilianske baptistkirker. Siden den tid har de fått bygget 6 bedehus i landet og opprettet en presteskole i Lisabon. Innfødte portugisiske baptister viser sig som dyktige ledere i arbeidet, likesom de også på annen måte gir arbeidet verdifull støtte. Således har 2 portugisere skjænket ca. 300,000 kr. til en kirke i byen Leiria. Den er nu både ferdig og innviet. Over 400 kommer hver uke til gudstjenesten

En forsmølse.

Den kjente muhamedaner-misjonær dr. Zwemer skriver: «Da Muhamed blev født 571 e. Kr., var Det nye testamente allerede kommet i 6 oversettelser: syrisk, latin, gotisk, armenisk, koptisk

og etiopisk. Det er en historisk tragedie for Østens land at såvidt vi vet, så fantes ingen oversettelse av Det nye testamente på arabisk. Derfor blev Arabien Islams vugge, fordi dette land ingen bibel hadde. Det er nu ialt 240 millioner muhamedaner på jorden.»

Bibelsens seiersgang over jorden.

Det britiske og utenlandske bibelselskap som sender bibler ut over hele verden, meddeler i sin nylig offentliggjørelse av årsrapporten at i året som gikk er det utsendt ca. 11 millioner bibler. Det er en forkøelse på over tre hundre tusen siden foregående år.

Bibelen er utgitt på ikke mindre enn 678 ulike språk og dialekter. Den er i det siste året utgitt på elve språk, som den for ikke har vært oversatt til. Det er ni afrikanske dialekter, et sydhavsspråk og de lettiske sigoineres romanispråk.

Jodisk tidsregning.

Den 21. september begynner jodedene sitt nyttår. Efter jodedens tidsregning regner man at det i år er 5696 år siden verdens skapelse.

rer kommer mere og mere tilsynes hos dem som kommer til bønnerummet til forbønn.

Det er forunderlig når vekkelensens følger går over oss. Da forsvinner alle partimere og man føler alle den samme trang: å bli velsignet, og være til velsignelse, man gripes alle av trang til sjelevisnerarbeide ved forbønn og personlig påvirkning.

På grunn av den store tilstrømning og mangel på store nok lokal er sogneprest Ofstad tilbuddt kirken. (Dagen).

Bøker som går.

Man antar at Spurgeons taler er blitt solgt i et antall av 150 millioner eksemplarer. Han begynte sin litterære løpebane da han var 7 år gammel. Og fortsatte å skrive helt til det siste. Hans taler er blitt oversatt til mer enn 25 språk og dialekter, og skjønt der er trykt over 3600 taler, skjønt der neppe fins én gjentagelse i dem, selv hvor han har behandlet samme tekst i forskjellige taler.

Det går mot forvirringens tid.

I Amerika var der i 1915 350,000 skilsmisser, og i 1918

Vekkelse i Alesund.

Der går for tiden en temmelig stor vekkelse i Alesund. Store skarer samles om Guds ord og man har måttet ta den rummelige torvhall i bruk til møtene.

Evangelist Henry Johansen i Det norske Frimisjons Ungdomsforbund har virket en måneds tid i Frimisjonen i Alesund og de største lokal er fylles nu til trengsel av de mange som vil høre ham. Der bedes til Gud med mange mennesker på hvert møte.

Søndag aften var Torvhallen leiet til møte og der samledes over 3000 mennesker.

Torsdag var der møte i Turnhallen for bare kvinner og dørene måtte stenges før møtet begynte fordi det blev for fullt.

Der samles troende fra alle leire som søker fornyelse. Vekkelserne synes gå dypere og dypere, idet syndenøden med gråt og tår-

